

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Placilla Imperatrice. Cap. XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

cum respondisset imperator, se expectare diuinorū mysteriorum perceptionē, significauit illi per primarium diaconum, qui ei ministrabat, ad loca interiora solis sacerdotibus aditum patere, eademque aliis omnibus inaccessa esse, nec debere tangi. Iubet igitur, ut exeat, & cum reliquis laicis consistat. Nam purpura, inquit, imperatores, non sacerdotes efficit. Quam admonitionem itidem exceptit lubēs imperator fidelissimus: responditque se non animi confidētia inductum, mansisse intra cancellos, sed hanc consuetudinem Constantinopolī didicisse. Quare habeo, inquit, etiam pro hac medicina gratiam. Tantis & tam eximiis virtutis ornamentiis enituit, tum episcopus, tum imperator.

Vtrunq; enim admiror, alterum propter ingenuam loquendi libertatem, alterum propter facilem obedientiam, & illū propter diuini zeli ardorem, hunc autem propter synceram fidem. Imperator autem pietatis præcepta, quæ ab illustri illo episcopo didicerat, etiam cum reuertisset Constantinopolim, obseruauit. Nam cum diuino quodam festo ad templum denuo veniret, statim ut dona sacrae mensæ obtulerat, exiuit. Atque cum Nectarius, qui id temporis illius ecclesiæ antistes fuit, rogaret, cur non maneret intus, gemens, inquit, ægrè tandem didici, quid inter imperatorem intersit, & episcopum: egrè tandem repperi veritatis magistrum. Nā solum Ambrosium noui episcopum, dignum eo nomine. Tantum commodi reprehensio à viro virtute præstanti adhibita secum apportare solet.

De Placilla Imperatrice. CAP. XVIII.

Alia porrò causa suppetebat huic imperatori, ex qua similiter utilitatis percepit non parum. Nam coniūx eius nunquam desstitit diuinas leges et in memoriam redigere, seque primum eisdem accurate ipsa erudierat. Siquidem ea non imperatorio principatu se insolenter extulit, sed diuinum, quo flagrabat, desiderium augere studuit. Quippe beneficij magnitudo amorem erga dominum multo reddidit ardentiore. Itaq; ad eos subleuados, qui mutilata corpora, membraque omnia labefactata haberent, nihil

PP 5 non

THEODOR. HISTOR.

non diligentiae & curae adhibuit, atque ad eam rem nō seruorū, sed stipatorū opera vsa est, sed illa ipsa hoc fungi ministerio, adire eorum hospitia, & singulis necessaria suppeditare voluit. Simili quoq; ratione ecclesiarum hospitia visere, & grotis in lecto decumbentibus curationem adhibere, tractare ollas, iusculum gustare, patinam illis deferre, siā gere panem, offas porrigeret, cluere pocula, omnia denique alia munera obire, quæ serui & ancillæ exequi solent. Atque illis, qui ea ab hoc genere ministerij auocare studebant, respondit, aurum distribuere decere imperatorem: se autem pro ipso imperio ei, qui id ipsum dedebat, illam operam offerre debere. Quinetiam perctebrò solet marito dicere: semper te, mi vir, oportet cogitate, qui olim fueris, & qui iam sis. Ista assidue animo complectens, non te ingratum ostendes erga patronum, sed imperium, quod suscepisti, iuste & legitimè gubernabis, atque eo ritè administrando cum, qui ipsum donauerit, augustè sancteq; coles. Eiusmodi sermonibus semper cum viro habitis, semina virtutum animo eius mandata, præclarissimè commodissimeque rigauit.

De seditione Antiochia suscitata.

CAPVT XIX.

ISta quidem ante virum migravit è vita: post cuius mortem, non ita diu, facinus quoddam fortè fortuna commissum accepimus, quod incredibilem amorem imperatoris, quo eam complexus est, perspicuè patefecit. Imperator crebritate bellorum coactus, nouum quoddam & peregrinum tributi genus ciuitatibus imposuit: quod quidem Antiochia non tulit, sed plebs, cum videret eos, à quibus exigebatur tributum, propter inficiationem suspendi, cum alia patrat maleficia, quæ multitudine imperita occasionem seditionis nausta, patrare solet, tum statuam æneam omnigenere laudis exornandæ Placillæ (id enim nomen imperatrici fuit) deturbat, & permagnam urbis partem trahit. Quibus auditis, imperator, vt par erat, grauiter commotus, omnia priuilegia urbi illi adimit, & principatū Lao diceæ